

PROGRAM BOHOSLUŽIEB

Najsvätejšej Trojice 2020

Farnosť Sedembolestnej Panny Márie v Priechode

PONDELOK 8. 6. 2020	**x**	**Za Božiu pomoc v chorobe pre Blanku (304)**
UTOROK 9. 6. 2020	**18:00 (P)**	**Za pomoc Božiu a zdravie pre rod. Chabanovú (184)**
STREDA 10. 6. 2020	**18:00 (P)**	**Za Božie požehnanie pre dcéry s rodinami**
ŠTVRTOK 11. 6. 2020 NAJSVÄTEJŠIEHO KRISTOVHO TELA A KRVI (SLÁVNOSŤ)	**17:00 (B)**	**† Kliment a brat (58)**
	18:15 (P)	**Za farnosť**
PIATOK 12. 6. 2020	**18:00 (P)**	**† rodičia Juraj a Anna (184)**
SOBOTA 13. 6. 2020 SV. ANTONA PADUÁNSKEHO (SP)	**18:00 (P)**	**Za odčinenie hriechov a orodovanie PM (5)**
NAJSVÄTEJŠEJ TROJICE 14. 6. 2020	**9:00 (P)**	**† Ján Kubiš (49)**
	10:30 (P)	**Za farnosť**

Upr. Priechod: Homolová Lýdia, Homolová Katarína, Sabová Monika

Baláže: Miklošová Oľga, Miklošová Zuzana

- Od 3.6. je v kostoloch zrušená povinná vzdialenosť dva metre medzi ľuďmi, ktorú nahradila možnosť šachovnicového sedenia, pričom naďalej platia všetky preventívne hygienické opatrenia. Vyplýva to z uvoľňovania opatrení proti šíreniu koronavírusu. Keďže avšak stále nie je možná prítomnosť veriacich na bohoslužbách bez obmedzení, v platnosti zostáva dišpenz od povinnej účasti na svätej omši v nedele a prikázané sviatky.
- V **pondelok** budú dekanátne rekolekcie vo farnosti Čerín. Svätá omša v našom chráme nebude, úmysel sv. omše bude slúžený na rekolekciách.
- V **stredu** o 17:00 hod. bude na fare stretnutie detí, ktoré sa pripravujú na prvé sv. prijímanie a po sv. omši o 19:00 hod. o stretnutie rodičov prvoprijímajúcich detí.
- Vo **štvrtok** je **sviatok Najsvätejšieho Tela a Krvi Kristovho**. O 16:30 hod. v Priechode vyložím Najsvätejšiu sviatosť oltárnu na tichú adoráciu. Sv. omša začne **na Balážoch o 17:00 hod. a** v Priechode o 18:15 hod. Keďže Úrad verejného zdravotníctva od 10.6. dovoľuje organizovanie vonkajších podujatí s maximálnym počtom 500 účastníkov, bude v prípade priaznivého počasia po sv. omši nasledovať aj procesia s Najsvätejšou sviatosťou oltárnou. Bolo by pekné, ak by si dievčatá pripravili lupienky z kvetov na sypanie počas procesie. Veriaci, ktorí sa v tento deň zúčastnia na slávnosti, môžu za obvyklých podmienok získať úplné odpustky. Tento rok by procesia mala ísť hlavnou ulicou ku kaplnke sv. Michala. Prosím veriacich, ktorí sú ochotní podieľať sa na príprave oltárikov, aby sme sa teraz po sv. omši dohodli, kto si čo zoberie na starosť.
- V **sobotu** o 10.00 hod. bude v Katedrále diakonská vysviacka dvoch kandidátov kňazstva.
- Aj tento týždeň ďakujem dvom partiám chlapov za pomoc pri prestavbe vikierov na farskej budove spolu počas troch dní uplynulého týždňa. Ďakujem aj jednej farníčke za napečenie tvarožníkov, s ktorými sme sa posilnili. Ďakujem za vyčistenie a vydezinfikovanie chrámu ženám, ktoré prišli upratovať v piatok. Tento týždeň boli okrem toho namaľované dvoje vonkajších dverí, troje kovové mreže na bočných dverách kostola a zábradlia okolo kostola. Keďže na namaľovaní začalo po pár hodinách pršať, časti ktoré zmokli zostali lepkavé. Ospravedlňujem, ak ste sa v piatok zamazali.

Farský infolist je dostupný v kostole a na stránkach www.priechod.sk. Tlačená verzia vyšla s nákladom 130 ks.
čísla účtu farnosti: Kostol Priechod: SK57 0900 0000 0000 5018 2412 Baláže: SK84 0900 0000 0003 0451 6508
RKFÚ Sedembolestnej Panny Márie, 97611 Priechod 324, e-mail: priechod@fara.sk, tel: 048/4189131

Najsvätejšej Trojice 2020, Jn 3, 16-18

Dnešný úryvok evanjelia je z rozhovoru Ježiša s Nikodémom. Evanjelista hovorí, že on navštívil Ježiša počas istej noci. Bol vzdelaný, dalo by sa povedať, že bol učiteľom Písma, poznal Zákon a prináležal k farizejom. Určite to bol človek veľmi úctivý. Prečo išiel za Ježišom počas noci? Z istých našich kázní by sme si mohli myslieť, že preto, aby ho nevideli iní jeho priatelia. Evanjelium nám ho ale takto nepredstavuje. Evanjelista zachytáva Nikodémovu reč v množnom čísle: *„Rabbi, vieme, že si prišiel od Boha ako učiteľ, lebo nik nemôže robiť také znamenia, aké ty robíš, ak nie je s ním Boh.“* Ktoré znamenia mohol myslieť? Keď Ježiš prišiel do Jeruzalema (sme v úvode Jánovho evanjelia), tak uskutočnil iba jedno znamenie - vyhnanie predavačov z chrámu (Jn 2, 13 – 20). Je to dramatické znamenie, pričom duchovné autority zostali celkom iste rozhorčené a znepokojené: „*Kto je to ten, kto má odvahu urobiť takého gesto?“*. V minulosti to bol iba ten, kto je pohnutý prorockým duchom a potom dá aj nejaké znamenie. Ježiš začína znepokojovať duchovné autority. Vymyká sa zo zaužívaných pravidiel a preto vzniká potreba poznať ho a uvažovať ako ho mať „pod kontrolou“.

Myslím, že misia ktorú mal Nikodém v noci uskutočniť s Ježišom bolo priviesť ho „priamejšiu cestu“ – teda k zachovávaniu tradícií, ktoré dodržiavali farizeji. Nikodém tak trochu reprezentuje nás všetkých – osoby, ktoré sú viazané na zvyky. Osoby, ktoré sa snažia byť dobré, úprimné, ale keď sa nachádzajú pred „novinkou Ježiša“, všemožne hľadajú ako s ňou súhlasiť. Teda presvedčiť seba samého, že to, čo žiada Ježiš nie je nič iné ako to, čo sme si mysleli a čo sme konali už dávno. Avšak keď prichádza Ježiš, „vyhodí do vzduchu“ všetky ľudské zvyky a netreba hľadať spôsob ako ich ochrániť. Treba vstúpiť do novinky, ktorú ponúka, pretože on je nové víno, ktoré roztrhne staré mechy.

Prečo teda išiel v noci? Nie preto, aby ho nikto nevidel, ale preto, lebo má isté poslanie: presvedčiť Ježiša, aby vstúpil medzi farizejov, získať ho pre ich chápanie. Noc bola podľa nich vhodným časom na štúdium Zákona. Pripomeňme si Žalm 1: *„Blažený človek, čo ... zákone Pánovom má záľubu a o jeho zákone rozjíma dňom i nocou*“. Noc je vhodný čas na reflexiu, na hľadanie zmyslu našej existencie, lebo necháva zaznieť tie najhlbšie otázky o zmysle života, ktoré práve ticho noci odkrýva. Tak aj naši dvaja diskutéri sa stretávajú v noci. Ježiš si veľmi rýchlo berie slovo a otvára ďalšie témy napr. nové narodenie. Nikodém sa začne cítiť neisto, pretože neprišiel preto, aby o takýchto témach diskutoval. Potom Ježiš otvára ďalšiu tému: o Mojžišovi, ktorý na púšti vyzdvihol hada ale teraz je treba, aby bol vyzdvihnutý aj Syn človeka. V tomto okamihu celkom určite Nikodém prestáva rozumieť a skutočne od tohto miesta, už ani evanjelista o ňom nehovorí. Jednoducho Nikodém odišiel zo scény. Objavil sa počas noci a v noci aj zmizol. Ježiš pokračuje hovoriť v tom, čo sa nám zdá, že je monológ. V ňom nám ponúka úžasné zjavenie tváre Boha:

Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.

Nikodém prišiel, aby hovoril s Ježišom o Zákone a potrebe zachovávať zvyky a tradície. Chcel vysvetliť svoju mienku a získať pre ňu Ježiša. V ten večer musel odísť od Ježiša sklamaný, ale neskôr evanjelista Ján nám pripomína ešte jeden dialóg medzi Nikodémom a jeho priateľmi farizejmi. Nikodém v istom okamihu hovorí: „*Odsúdi náš zákon človeka prv, ako by ho vypočul a zistil, čo urobil?*“ (Jn 7, 51) Jeho kolegovia mu odpovedali: „*Mlč, študuj a uvidíš, že z Galiley prorok nepovstane*“. Nikodém je takto považovaný za neznalého

a pritom to bol vodca farizejov. Neskôr sa ešte raz sa objaví na scéne a to vo chvíli pochovávania Ježiša, keď prinesie *asi sto libier zmesi myrhy s aloou* na pochovanie Ježišovho tela. (porov. *Jn* 19, 39)

Úryvok, ktorý sme čítali bol celkom istotne predmetom reflexie ranných kresťanských komunít, ktorí osvietení Duchom pochopili zjavenie Božej tváre, ktorá nám bola darovaná v Ježišovi. Pochopili to po Veľkej noci. Je to pravda o Bohu, ktorú prví učeníci prijali od Ježiša a ktorému celkom oprávnene evanjelista Ján vkladá do úst slová o zjavení Božej tváre. Pohania si predstavovali svoje božstvá ako roztopašných, žiarlivých bôžikov, ktorí ľuďom poslali smrť, pričom oni sa tešili zo svojho nesmrteľného života. Od ľudí očakávali, že im budú posluhovať, poskytovali svoju priazeň tomu, kto im ponúkal obety. Toto je pohanská koncepcia Božej tváre. Hebreji zväčša verili v Boha, ktorý je spravodlivý sudca a zákonodarca, ktorý oddeľuje dobrých od zlých, kto miluje jedných a nenávidí druhých. Takého chápanie Boha – tak tá pohanská, ako aj tá hebrejská je žiaľ ešte stále prítomná medzi nami. ... Aj srdcia nás kresťanov ešte neboli očistené zjavením Boha Otca, ktoré nám daroval Ježiš. Stačí pomyslieť na kresťanov, ktorí myslia, že Bohu sa musia prinášať obety a že sa mu musí niečo darovať. Bohu Ježiša z Nazareta sa nedá nič darovať. Naopak od neho my dostávame všetko nezištne. Je medzi nami prítomné židovské chápanie spravodlivého Boha: znamená že si myslím, že Boh trestá toho, kto sa pomýlil v živote. Nie je to správne chápanie Božej tváre.

Ježiš nám predstavuje Otca a to pomocou dvoch slovies. Prvé sloveso: „*milovať*“. „*Boh tak (veľmi) miloval svet.*“ ... sloveso *agapan* je použité v Jánovom evanjeliu prvý krát a neskôr ho Ján použije ešte 35x. *Milovať – agapan*, znamená nezištnú lásku, ktorá sa rodí z vnútra a ktorá je otvorená darovať všetko aj vlastný život na to aby druhý mohol žiť v plnosti života, prijať život v plnosti. To je agapan.

„*Boh tak (veľmi) miloval svet*“. Slovo *svet* sa v Jánovom evanjeliu nachádza 78 x, a má rôzne významy. V tomto použití znamená *ľudstvo poznačené hriechom*, t.j. ľudstvo nepriateľské, odbojné voči Bohu. Pripomeňme si knihu Genesis, kde autor opisuje ako príčinu potopy sveta ľudskú skazenosť: „*ľudská neresť na zemi je veľká a že všetko zmýšľanie ich srdca je ustavične naklonené na zlé“* (Gn 6, 5) Sú to silné slová: „*všetko zmýšľanie, ustavične naklonené na zlo“*. Svätopisec pokračuje ďalej antropomorfizmom, ktorý nás trochu vydesí, hovorí: „*Pán oľutoval, že stvoril človeka na zemi. Bol skormútený v srdci. (Gn 6, 6-7)*. Tento antropomorfizmus je veľmi odvážny, avšak pravdivo poukazuje na to, ako veľmi sa ľudstvo vzdialilo od Boha.

Čo tým chceme povedať? To, že sv. Ján keď hovorí: *Boh miloval tento svet*, tak hovorí, že je to *takéto* padnuté ľudstvo. „*Boh tak miloval tento svet“ – tento* svet, *toto* ľudstvo. Ľudstvo ešte aj dnes stále odmieta obraz lásky Otca, ktorý ho stále miluje aj keď ľudstvo je posadnuté poznávaním ovocia stromu poznania dobra a zla. Nedôveruje jemu, ale kráča životom s vlastnou hlavou, pretože chce byť sebestačné, nechce byť závislé na ňom, chce byť ako Boh. A Boh toto ľudstvo miloval aj keď ľudstvo začalo považovať Boha za svojho nepriateľa. Zákon ktorý dal, nebol interpretovaný ako cesta života, ale ako prekážka vlastnej slobody, radosti. Boh od vekov miloval *toto* ľudstvo a nerobí nič iné ako miluje. Všetky ostatné chápania, ktoré nám skresľujú jeho tvár sú falošné. Boh miluje *toto* ľudstvo.

Druhé sloveso: *dal* t.j. daroval ten najvzácnejší dar ktorý mal: *svojho jednorodeného Syna*. Sloveso daroval naznačuje nezištný dar, ktorý On urobil. Dôvod je nasledovný: *aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.*

Skúsme pochopiť čo nám vraví Ježiš: *je nevyhnutné veriť v jednorodeného, pretože nám bol poslaný aby sme mali večný život*. Neznamená to veriť, že Ježiš existoval, alebo že to bol nezvyčajný muž. Veriť znamená prijať ho ako model človeka, prijať ponuku vložiť sa do

tejto novej ľudskosti, ktorá má ako svoj program života lásku. Veriť v Ježiša znamená žiť ako on; nechať, aby posvätný život, ktorý nám bol darovaný sa zviditeľnil tak, ako nám bol zjavený v Ježišovi. On bol pohnutý týmto posvätným životom, ktorým je láska a v úplnosti nám ho zjavil. Takýto posvätný život bol darovaný aj nám a preto „veriť“ znamená prijať ho a nechať, aby sa ukázal v konkrétnosti nášho života. Takýto posvätný život je nazvaný *večný život*. Nie je to *bios* – biologický život. Je to život pochádzajúci z večnosti. Nie je večný v zmysle trvania. My si niekedy predstavujeme *večný život* ako ten, ktorý pokračuje aj keď zomrieme. Akoby to, že nám bude znovu daný. Nie! *Bios* končí. *Večný život,* ktorý nám bol darovaný Ježišom, nie je nekonečný život, ale život, ktorý je nezničiteľný, ktorý je úplne inej kvality od biologického života. My si často predstavujeme *večný život* ako prémiu, ktorá nám bude daná v okamihu smrti, ak sme sa počas života správali dobre. Avšak to nie je správna predstava. *Večný život* je nám darovaný dnes, už teraz a preto keď sa skončí biologický život, predsa my sme nesmrteľní, pretože táto večnosť nebola dotknutá.

Ježiš hovorí, kto vo mňa verí nezomrie – to je to, čo povedal Ježiš aj Nikodémovi: *Musíte sa znova narodiť*. Neznamená to nanovo sa vrátiť do lona matky, ale narodiť sa z hora – t.j. prijať posvätný život. To znamená veriť v jednorodeného. Bol poslaný Otcom, aby nám dal účasť na *večnom živote.* Toto je tvár Otca, toho, kto miluje, kto daruje a nepridávajme nič iné, pretože sme už Bohu priradili mnohé prívlastky a ktoré mu neprináležia a ktoré sú skôr pohanské. Ježiš ďalej pokračuje vysvetľovaním dôvodu, pre ktorý bol Ježiš poslaný:

Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby sa skrze neho svet spasil. Kto v neho verí, nie je súdený. Ale kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno Jednorodeného Božieho Syna.

Keď sa v semitskom svete povie *syn otca*, viac ako chápanie pôvodu (zrodený z neho), sa myslí na podobnosť (taký ako on). Otec rozoznáva vo svojom dieťati vlastnú podobu; nielen vonkajšie črty, ale predovšetkým vnútorné hodnoty, ktoré boli odovzdané dieťaťu počas výchovy. Preto keď čítame o *jednorodenom synovi, ktorý bol poslaný na svet*, tak sa tým myslí Otcov dokonalý obraz. Otec zjavil vo svojom jednorodenom synovi lásku – iba lásku. Hľa prečo sa píše, že nebol poslaný na svet, aby svet odsúdil. Je teda vylúčený akýkoľvek výrok odsudzujúci odbojné ľudstvo.

Nemýľme si odsúdenie toho, čo zlé bolo urobené, s odsúdením ľudí, ktorí sú zlí. Ľudia neboli nikdy Bohom odsúdení – nie je to Boh Ježiša z Nazareta ktorý by odsudzoval, to je Boh pohanov. Boh Ježiša z Nazareta - čo robí? On miluje aj zblúdených a hovorí predovšetkým čo nerobí – neodsudzuje. Teda vymažme si z našej mysle že Boh odsudzuje ľudí. Sme jeho deti, možno nosíme obraz Otca veľmi skreslený, ale zostávame jeho deťmi. Je to zlo, ktoré je odsúdené, pretože toto zlo ničí posvätný život a teda Boh je prvý ktorý nenávidí zlo. Teda Boh nie je sudca ktorý odsudzuje ľudstvo, ale láska, ktorá odovzdáva život.

Myslím, že Nikodém, keď Ježiš vravel tieto slová „bol mimo“, „nechápal“, pretože Boh, ktorý sa takto začal zjavovať v Ježišovi, sa ani trochu nepodobal na toho Boha, ktorého rabínska katechéza vštepovala do mysle a srdca učiteľov Zákona - farizeov.

Jednorodený bol poslaný na svet, aby sa skrze neho svet spasil. Žiadne odsúdenie, ale spása, len spása. Čo znamená toto sloveso spasiť, ktoré sa v Písme používa mnoho krát? V Starom Zákone je to sloveso *jaša* – z ktorého pochádza aj meno Ježiš – ten, ktorý spasí. V Starom Zákone sa objavuje 240 x a v Novom zákone viac ako 100x. V Písme *spasiť* znamená ochrániť, oslobodiť od toho, čo bráni žiť, znamená byť oslobodený z útlaku a podmienok, ktoré nás zotročujú. Kto je otrok, nie je schopný žiť, nemôže žiť svoj život v plnosti: žije ako v Egypte. Má hrnce plné mäsa a zeleniny, ale nemôže žiť slobodne a Boh ho oslobodil. Sloveso oslobodiť znamená spasiť – vymaniť z akejkoľvek formy otroctva. Jednorodený

syn prišiel pre túto spásu, oslobodiť nás od všetkých foriem otroctva, ktoré nám bránia žiť ako Božím deťom – tj. slobodu nechať zjaviť posvätný život, ktorý nám daroval Ježiš a to je život lásky.

Čo nás okráda o tento život? Sme pripútaní k peniazom, ak myslíme len na peniaze a zisk, sme otrokmi peňazí. Nedokážeme milovať, nedokážeme darovať tomu kto má núdzu. Ak myslíme len na seba samých – teda sme otroci nášho egoizmu a nevieme žiť. Žiť znamená milovať. Jednorodený prišiel aby nás oslobodil od všetkých týchto otroctiev. Ak robím iba to čo sa mi páči – myslím si, že som slobodný. Chybne si totiž často myslíme, že sloboda je možnosť robiť čokoľvek sa mi zachce. Nie je to tak. Ak som otrok svojej nenásytnosti, svojej túžby ovládnuť druhých, nie som človek, nezjavujem život, ktorý charakterizuje človeka a lásku. Jednorodený syn prišiel na tento svet aby nás spasil. A nie aby nás spasil na konci nášho života, teda voviesť nás do raja potom ako sme sa obrátili a dobre sme sa vyspovedali. Nie tak! Spása sa dotýka dneška! Pretože ak to tak nie je, ak sa nenecháme oslobodiť od všetkých našich idolov, tak nežijeme ako ľudia.

Kto v neho verí, nie je súdený. Ale kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno Jednorodeného Božieho Syna. Čo znamená toto odsúdenie – veď sme pred chvíľou hovorili, že On nikoho neodsudzuje? *Kto verí v neho, nie je súdený*. Ak niekto dôveruje a prijíma tento nový posvätný život a necháva ho zjaviť ako sa zjavil v plnosti v Ježišovi, tak ten žije. Ak naopak, niekto nedôveruje, neprijíma ponuku, ktorú Ježiš prišiel dať človeku, nie je to Boh ktorý ho odsudzuje, ale on sám sa odsudzuje na neživot. Upozorňujem ešte raz - nie je tu povedané, že bude odsúdený Bohom! Je to akoby Boh hovoril: *Uvedom si, že ak neprijmeš ponuku byť človekom ktorú Ti Ježiš zjavuje, ty sa odsúdiš na neživot*. Ešte raz opakujem – nie je tam napísané, že budeš odsúdený, ale je už dnes si odsúdený tým, že neprijal ponuku, ktorú Ježiš dáva. Teda žiadne odsúdenie zo strany Boha. Z jeho strany je tu čisto pozitívna ponuka života. Kto ju prijme, má otvorený vstup do plnosti života, kto ju odmietne, odmietne túto plnosť života, teda ide proti sebe samému, proti svojim najhlbším túžbam, pretože dusí posvätný život, ktorý mu bol darovaný.

Autor: Fernando Armellini: https://www.youtube.com/watch?v=i_H4HCHjqAQ
Preklad: ThLic. Marek Iskra. Archív: http://rodinabb .sk/liturgia-rodiny/